

Liik. neuvos Kainu Mikkola on kirjoittanut pukan sisäpeliin säännöt / Parkkis

Pelin perussäännöt täydennettyinä sisäpelin sovellusohjeilla

1. Joukkueet

Kun joukkue muodostuu 2 - 5 pelaajasta, kukin heittää kaksi palloa. Jos joukkue käsittää vain yhden pelaajan, hän heittää kolme palloa.

2. Pelivälineet

Boccia-ulkopelin kovamuoviset pallosarjat ovat olleet markkinoilla pitkään ja tulleet tutuiksi. Myös petankkikuulia voidaan käyttää ulkopelissä. Samassa pelissä kaikilla pelaajilla on samanlaiset pallot. Ulkopelin välineitä ei saa käyttää sisällä.

Uusi Handi Life Boccia -sisäpallo on nahkapintainen, halkaisijaltaan 90 mm ja painoltaan 280 g. Maalipallo ”buli” on - toisin kuin ulkopelin 25-35 mm:n kokoinen ”snadi” - samankokoinen kuin pelipallo, mutta erivärinen.

Etelä-Euroopassa näkee piholla ja puistoissa usein pelattavan keilailun tapaista joukkuepeliä. Se on peräisin antiikin Rooman ajoilta, ja siitä on useita muunnelmia. Niistä meille tuttuja ovat ranskalainen petanque [petánk] ja italialainen boccia [botsa]. Sikäläisessä ilmanalassa kaikille ja kaikkialle soveltuva peli on todellinen kansanhuvi: vanhemmalle väelle leppoisaa yhdessäoloa kotien ja työpaikkojen tuntumassa, nuoremmille kilpaurheilua, jossa pelataan jopa maailmanmestaruuksista. Suomeen peli on kotiu- tunut järjestäytyneeksi kilpapeliksi petanquena (suomeksi petankki), jolloin boccia (suomeksi pukka) on jäänyt vapaa- muotoiseksi harrastuspeliksi.

Molemmilla peleillä meikäläisittäin on ollut yksi heikkous. Ne ovat olleet vain kesäpelejä, koska pallojen kovuus on estänyt sisätiloissa pelaamisen. Nyt on markkinoille tullut erityinen sisäpallo, joka painavana ja vähäkimmoisena käyttäytyy kovalla lattialla samaan tapaan kuin kova pallo hiekalla.

On kuitenkin syytä todeta, että sisäpallot ovat perinteisiä muovipalloja huomattavasti kalliimmat, 2000 mk / 12 kpl (maahantuonti Forssan Intersport). Siksi niiden hankinta edellyttää joko jonkin laitoksen tai järjestön tukea tai ainakin pelailevan ryhmän yhteispäätöstä.

Sisäpeliksi ja sen myötä ympärivuotiseksi laajentuminen tuo suomalaisten ulottuville pukkapelin ainutlaatuisen annin. Kevyenä liikuntana sitä voi harrastaa yhteen menoon tuntikausia, ja koska se on tapahtumiltaan mukaansatempaavaa, aika kuluu pelatessa nopeasti. Siten se tarjoaa oivan avun nykyisen yhteiskuntamme onnettomaan kolmiyhteyteen: työttömyys - joutenolo - turhautuminen. Pelin tätä arvoa ei ole Suomessa vielä tiedostettu.

Peliasetus

Joukkue pyrkii heittämään pallonsa lähemmäksi maalipalloa kuin vastustaja.

Tähän pyritään tarkkuusheitoin sekä pukkailemalla vastapuolen palloja tai maalipalloa.

Heittovuoro on joukkueella, joka ei johda kierrosta.

Kierroksen voittava joukkue saa niin monta pistettä, kuinka monella pallolla on sen voittanut. Noissa kolmessa periaatteessa piilee pelin viehätys.

3. Pelikenttä

3.1. Pelitila

Sisällä - niin kuin ulkonakin - pelikentäksi riittää 15X5 metrin mittainen tasainen alue. Peli ei myöskään vaadi korkeaa hallia (joskin työtä vailla olevat ryhmät pystyvät tällä pelillä hyödyntämään hallien usein tyhjät päivätunnit).

3.2. Heittopaikka

Ulkopelissä uusi kierros heitetään siitä, mihin edellisellä on jääty, ja kierroksen avaaja merkitsee ennen avausta heitto- paikan vetämällä hiekkaan puolen metrin levyisen heittorajan. Sisällä se ei käy päinsä, koska lattiaan ei voi vetää viivoja.

3.2.1.

Sisätilassa on parasta perustaa joko pelitilan molempiin päihin tai vain toiseen päähän heittopaikat. Jos ollaan pallohallissa, heittopaikkoja tarjoavat palloilurajojen risteykset, esimerkiksi lentopallokentän sivurajat (niiden 9 metrin etäisyys toisistaan soveltuu myös avausheiton pituuden arviointiin), joista poikittaisten sulkapallokenttien tupla- sivurajat leikkaavat sopivasti puolen metrin levyisiä heittopaikkoja.

3.2.2.

Jos minkäänlaista näkyvää merkkiä ei lattiassa ole, voidaan heittää myös vain yhteen suuntaan. Tällöin pysyvä heittopaikka voidaan merkitä omalla kalusteella, esimerkiksi pallokassilla (edestakaisin heitettäessä se muodostaisi esteen). Samoin voitaisiin jopa maalipallon paikka sopia pysyväksi; sen heittäminen kovalla lattialla on joka tapauksessa menettänyt ulkopelin taktisen roolinsa.

- Yksi heittopaikka on hyvä ratkaisu myös silloin, kun joukossa on liikuntaesteisiä tai salissa on jotakin särkyvää tai varottavaa.
- Jos on onnistuttu pääsemään pallosaliin, sen tila on käytettävä tehokkaasti. On perustettava mahdollisimman monta kenttää vierekkäin. Tällöin on rajoituttava yhdensuuntaisiin heittoihin turvasyistä.

4. Pelin kulku

Peli koostuu heittokierroksista, joissa jokainen pelissä oleva pallo heitetään yhden kerran.

4.1. Pelinavaus

Kierroksen avaa ottelun alussa arvottu ja sen jälkeen aina edellisen kierroksen voittanut joukkue. Kun ulkopelissä avaava pelaaja vetää maahan heittorajan, hän sisäpelissä asettuu valmiille heittorajalle ja heittää sen takaa maalipallon 5- 10 metrin päähän. Pallon tulee jäädä vähintään metrin päähän lähimmästä esteestä, joka sisäpelissä on yleensä seinä. Maalipallon etäisyyden tulisi olla pelaajaryhmän taitojen mukainen: alkavalla ryhmällä lyhyempi, kokeneella pitempi. Muuten pelin suola, pukkauspeli, jää liian vähiin. Sen jälkeen avaaja heittää yhden oman pallonsa, ja sitten vastapelaaja yhden omansa.

4.2. Heittotapa ja heiton tavoite

Heitto suoritetaan alakautta-heittona, yleensä vastakierteisenä eli käsi pallon päällä. Myös keilailun tyyppinen vierittäminen käy päinsä, mutta johtaa myötäkierteisenä herkästi pallon vierimiseen liian kauas.

Heiton tavoite esitellään kohdassa ”Peli- ajatus”. Tavoitetaan pelaajan ei tarvitse ilmoittaa. Maalipalloon osumisesta ei saa mitään hyvitystä.

4.3. Heittojärjestys

4.3.1.

Ensimmäisen heittäjäparin jälkeen heittää aina se joukkue, jonka pallo edellisen heiton jälkeen ei ole maalipalloa lähinnä, siis joukkue joka ei ole kierroksen johdossa.

4.3.2.

Kun pallot ovat tämän heittojärjestyksen mukaisesti heitettyinä toiselta joukkueelta loppuneet, toinen joukkue heittää jäljellä olevat pallonsa. (Ks. myös 6. kohta.)

5. Suorituksen hylkääminen

Jokainen pallo, oli se sitten pelipallo tai maalipallo, joka osuu esteeseen tai menee rajojen yli, sisäpelissä tavallisesti seinään, hylätään. Merkitystä ei ole sillä tapahtuuko kosketus suoraan heitosta, tai heitetyn tai jo kentällä olevan pallon pukkauksesta.

5.1. Pallo osuu seinään

Jos maalipallo osuu kierroksen avauksessa seinään tai ei täytä heiton rajamittoja, sama joukkue uusii heiton.

Jos taas maalipallo kesken kierroksen kimpoaa seinään, se mitätöityy ja sama joukkue aloittaa kierroksen uudelleen.

Jos pallo seinään osumisen jälkeen koskee kentällä jo olevia palloja, ne tulisi periaatteessa palauttaa entisille paikoilleen. Se edellyttäisi pallojen paikkojen merkitsemistä, mikä sisäkentällä on mahdotonta ja muutenkin liian työlästä. Siksi kun pelissä syntyy tällainen uhka maalipallon ajautuessa lähelle seinää, tulisi yhden pelaajan molemmista joukkueista sijoittua maalipallon lähelle valmiina pysäyttämään ajoissa tällainen laitton kimmoke.

6. Tuloksen laskeminen

Kun molemmat joukkueet ovat heittäneet kaikki pallonsa, kierros on päättynyt. Kierroksen voittaa joukkue, jonka pallo viimeisen heiton jälkeen on jäänyt lähimmäs maalipalloa. Pisteitä saa yhden jokaisesta pallosta, joka on vastapuolen parasta palloa paremmin sijoittunut. Toinen joukkue ei saa pisteitä.

- Jos molempien joukkueiden parhaat pallot ovat kierroksen päätyttyä tasaetäisyydellä maalipallosta, kierros mitätöityy. Seuraavan kierroksen aloittaa sama joukkue kuin edellisen.

Erä pelataan 13 pisteeseen ja ottelu sopimuksen mukaan yhteen, kahteen tai kolmeen voittoerään.

**KU Parkkis Pukka (Boccia) pelivuoro
Torstaisin kello 16.00- 17.00
Killan koulun liikuntasalissa, Sarvimäentie 35,
Kerava**

**Huom! Vaaleapohjaiset sisäpelijalkineet tai
sukkasillaan.**